

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 122/2026 van 12 juni 2026

Betreft: Advies m.b.t. een ontwerp van koninklijk besluit *tot bepaling van de wijze waarop de procureur des Konings uitvoering geeft aan de beslissingen genomen in het kader van de wet van 26 juni 1990 inzake de bescherming opgelegd aan een persoon met een psychiatrische aandoening* (CO-A-2026-066)

Trefwoorden: persoon met psychiatrische aandoening – beschermingsmaatregelen – tenuitvoerlegging vonnissen en beslissingen – legaliteits- en voorzienbaarheidsbeginsel – nauwkeurige delegatie aan de Koning – informatiebeveiliging

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van mevrouw Annelies Verlinden, Minister van Justitie, belast met Noordzee en de heer Frank Vandembroucke, Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid (hierna "de aanvragers"), ontvangen op 5 maart 2026;

Gelet op de aanvullende inhoudelijke toelichting, ontvangen op 30 april 2026 en op 2 juni 2026;

Brengt de Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit") op 12 juni 2026 het volgende advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De aanvrager verzoekt om het advies van de Autoriteit aangaande een ontwerp van koninklijk besluit *tot bepaling van de wijze waarop de procureur des Konings uitvoering geeft aan de beslissingen genomen in het kader van de wet van 26 juni 1990 inzake de bescherming opgelegd aan een persoon met een psychiatrische aandoening* (hierna "het ontwerp van koninklijk besluit").

Context en voorgaanden

2. Bij de wet van 16 mei 2024¹ werd de wet van 26 juni 1990 *betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke* (hierna "de wet van 26 juni 1990") grondig herzien, onder meer wat betreft de mogelijke beschermingsmaatregelen die kunnen worden genomen ten aanzien van de persoon van de geesteszieke. Zo werd naast de beschermende observatiemaatregel ook de vrijwillige behandeling onder voorwaarden als beschermingsmaatregel ingevoerd.

Volgens de wet van 26 juni 1990 kunnen deze maatregelen worden opgelegd:

- hetzij via de gewone procedure, waarbij elke belanghebbende een verzoekschrift kan indienen bij de vrederechter of bij de jeugdrechter (artikelen 5 tot 8 van de wet van 26 juni 1990),
- hetzij via de spoedprocedure, waarbij de procureur des Konings zelf beslist welke beschermende maatregelen ten uitvoer worden gelegd en de zaak vervolgens aanhangig maakt bij de vrederechter of jeugdrechter (artikel 9 van de wet van 26 juni 1990).

De wet bevat voorts diverse bepalingen met betrekking tot het verloop van deze beschermende maatregelen.

3. Het ontwerp van koninklijk besluit geeft, volgens diens aanhef, uitvoering aan de artikelen 8, §3; 9; 14; 21; 24; 30 en 33, zoals gewijzigd/vervangen door vermelde wet van 16 mei 2024, waarin de Koning wordt gelast met het bepalen van de wijze waarop:

- de procureur des Konings de tenuitvoerlegging van de vonnissen (of arresten) vervolgt;
- de procureur des Konings zijn eigen beslissingen (genomen via de spoedprocedure) uitvoert;
- de wijze waarop het toezicht op de naleving van de wet van 26 juni 1990 in de residentiële instellingen en psychiatrische diensten wordt georganiseerd.

4. Het ontwerp van koninklijk besluit heft daarbij ook het thans terzake geldende koninklijk besluit van 18 juli 1991 *ter uitvoering van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke* op.

¹ Wet van 16 mei 2024 *houdende diverse bepalingen betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke* (hierna "de wet van 16 mei 2024").

5. Voormelde vervolging en uitvoering van vonnissen en beslissingen gaan ook gepaard met verwerkingen van persoonsgegevens, veelal in de vorm van kennisgevingen/vorderingen terzake door de procureur des Konings ten aanzien van de diverse betrokken actoren, zoals de directeur van een betrokken (residentiële) instelling, de verantwoordelijke voor de uitvoering van een vrijwillige behandeling of de persoon aan wie de persoon met een psychiatrische aandoening wordt toevertrouwd, de persoon met een psychiatrische aandoening zelf evenals diens advocaat en, in voorkomend geval, diens wettelijke vertegenwoordiger, vertrouwenspersoon, bewindvoerder, evenals diens nabije omgeving (echtgenoot, wettelijk of feitelijk samenwonende, mede-ouder, ...).

6. De Autoriteit sprak zich op 20 oktober 2023 in advies nr. 151/2023² uit omtrent het voorontwerp van wet *tot wijziging van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke*.

De Autoriteit stelde daarin o.m. vast dat "ondanks de ernstige inmenging in de rechten en de vrijheden van de betrokkenen die de verwerkingen omkaderd door de wet van 26 juni 1990 met zich meebrengen, niet alle essentiële elementen van deze verwerkingen in een formele wettelijke norm zijn opgenomen".

De Autoriteit wees daarin o.m. "op het belang van het doorvoeren van een algemene herziening van (de wet van 26 juni 1990) teneinde deze in zijn geheel in overeenstemming te brengen met de vereisten van de artikelen 8 EVRM, 6.3 AVG en 22 van de Grondwet".

De Autoriteit was tevens van oordeel dat o.m. volgende aanpassingen zich opdrongen:

- "de nadere precisering van de precieze doeleinde(n), de verwerkingsverantwoordelijke(n) en de verwerkte (categorieën van) persoonsgegevens in het kader van de door de artikelen 21, 23, 28, 29, 31, 50 en 55 van het voorontwerp voorziene kennisgevingen van (rechterlijke) beslissingen en maatregelen genomen ten aanzien van de persoon met een psychiatrische aandoening;
- de nadere precisering van de doeleinde(n), de verwerkingsverantwoordelijke, de verwerkte (categorieën van) persoonsgegevens en de bewaartermijn van de persoonsgegevens opgenomen in het in artikel 10 van de wet van 25 juni 1990 bedoelde register in een formele wettelijke norm en
- het voorzien van passende technische en organisatorische waarborgen ter bescherming van de in het in artikel 10 van de wet van 26 juni 1990 bedoelde register opgenomen persoonsgegevens."

7. Op 27 februari 2025 sprak de Autoriteit zich in advies nr. 12/2025³ uit omtrent het koninklijk besluit *tot regeling van de wijze waarop de kennisgevingen in het kader van de wet van 26 juni 1990 inzake de bescherming opgelegd aan een persoon met een psychiatrische aandoening moeten gebeuren en tot bepaling van de gegevens die deze kennisgevingen moeten bevatten*.

² Advies nr. 151/2023 van 20 oktober 2023 *betreffende een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke* (zie <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-151-2023.pdf>).

³ Advies nr. 12/2025 van 27 februari 2025 *betreffende een ontwerp van koninklijk besluit tot regeling van de wijze waarop de kennisgevingen in het kader van de wet van 26 juni 1990- inzake de bescherming opgelegd aan een persoon met een psychiatrische aandoening moeten gebeuren en tot bepaling van de gegevens die deze kennisgevingen moeten bevatten* (zie <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-12-2025.pdf>).

De Autoriteit herhaalde daarin: *"het belang van het doorvoeren van een algemene herziening van de wet van 26 juni 1990 teneinde deze in zijn geheel (in het bijzonder op het vlak van de kennisgevingen en op het vlak van het register waarvan sprake in artikel 10 van deze wet) in overeenstemming te brengen met de vereisten van artikel 22 van de Grondwet, artikel 8 EVRM en artikel 6.3 van de AVG"*. De Autoriteit betreurde daarin: *"dat de aanvrager hiermee niet grondiger aan de slag ging in het licht van de recent (bij wet van 16 mei 2024) doorgevoerde wijziging van de wet van 26 juni 1990."* De Autoriteit nam evenwel akte van *"de inspanning van de aanvrager om aan voormeld (nochtans fundamenteel) aandachtspunt enigszins tegemoet te komen, voor wat de kennisgevingen in het kader van de wet van 26 juni 1990 betreft, met de uitwerking van voorliggend ontwerpbesluit. Ze stelt evenwel vast dat het resultaat van deze aanpak is dat een deel van de verwerkingselementen en -modaliteiten van deze kennisgevingen in de wet van 26 juni 1990 zelf worden beschreven (of er duidelijk uit kunnen worden afgeleid) of in diens Memorie van toelichting en een ander deel van deze elementen en modaliteiten worden beschreven in het ontwerpbesluit, dat daarenboven ook sommige (maar niet alle) van de in de wet opgelijste elementen en modaliteiten herhaalt. De Autoriteit is van oordeel dat deze aanpak niet bevorderlijk is voor een vlotte leesbaarheid en een goed begrip van de draagwijdte van het geheel aan kennisgevingen en dus afbreuk doet aan de voorzienbaarheid ervan. De keuze voor een aanvulling van de wet met de ontbrekende verwerkingselementen en -modaliteiten (i.p.v. de uitwerking van een bijkomend uitvoeringsbesluit dat voor een belangrijk deel ook herhaalt wat de wet reeds bepaalt) zou niet alleen de voorzienbaarheid maar ook het legaliteitsbeginsel ten goede komen"*.

8. Zowel het adviesaanvraagformulier, als de vanwege de aanvrager bijkomend ontvangen toelichting, vermelden uitdrukkelijk dat via een reparatiewet zal getracht worden gevolg te geven aan voormelde adviezen van de Autoriteit, waarna ook het 'uitvoeringsbesluit m.b.t. de kennisgevingen' gebeurlijk zal worden herwerkt. Niettemin wordt thans toch reeds het 'uitvoeringsbesluit m.b.t. de uitvoering van de beslissingen' (zijnde het ontwerp van koninklijk besluit) voor advies aan de Autoriteit voorgelegd.

Het adviesaanvraagformulier preciseert dienaangaande o.m. nog:

- *"De persoonsgegevens die verwerkt worden, zullen waar nodig verduidelijkt worden in een reparatiewet van de wet van 26 juni 1990, in navolging van het advies nr. 12/2025. Het ontwerp van koninklijk besluit specificeert zelf als uitvoeringsbesluit niet uitdrukkelijk welke categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt. Uit de inhoud van de bepalingen en de feitelijke handelingen die het ontwerp voorschrijft, kan wel impliciet worden afgeleid welke categorieën persoonsgegevens noodzakelijk worden verwerkt voor de uitvoering van de beschermingsmaatregelen."*
- *"De categorieën van personen op wie de verwerking betrekking heeft, zullen waar nodig verduidelijkt worden in een reparatiewet van de wet van 26 juni 1990, in navolging van het advies nr. 12/2025. Het ontwerp van koninklijk besluit specificeert niet expliciet een lijst van categorieën van betrokken personen, maar uit de inhoud van de bepalingen blijkt duidelijk en ondubbelzinnig op welke personen de verwerkingen betrekking hebben. Deze categorieën zijn rechtstreeks af te leiden uit de opdrachten en handelingen die in het ontwerp worden beschreven en volgen uit de wet van 26 juni 1990."*

In zijn bijkomende toelichting vermeldt de aanvrager ook: *"Ook al zullen er nog reparaties gebeuren aan de huidige wet, blijven de grondslagen van dit uitvoeringsbesluit grotendeels buiten beschouwing. Indien nodig zal het (ontwerp-)KB worden aangepast of aangevuld als een toekomstige reparatie dit vereist. Als deze*

wijzigingen betrekking zouden hebben op het delen van persoonsgegevens, dan zal dit ook gemeld worden aan de Gegevensbeschermingsautoriteit.”

9. Hoewel het de gebruikelijke gang van zaken is dat een uitvoeringsbesluit maar uitgewerkt en beoordeeld wordt nadat dit is gebeurd voor de wettelijke norm waaraan het uitvoering geeft, zal de Autoriteit, onder dit uitdrukkelijk voorbehoud, trachten na te gaan of en in welke mate het ontwerpbesluit en de daarin omkaderde gegevensverwerkingen stroken met de gegevensbeschermingsprincipes zoals deze voortvloeien uit de AVG en de WVG.

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Voorafgaande algemene opmerking inzake het legaliteits- en voorzienbaarheidsbeginsel

10. De Autoriteit brengt in herinnering dat elke verwerking van persoonsgegevens een rechtmatigheidsgrond moet hebben, zoals bepaald in artikel 6, lid 1, van de AVG. Gegevensverwerkingen die bij een normatieve maatregel zijn ingevoerd, zijn bijna altijd gebaseerd op artikel 6, lid 1, punt c) of e), van de AVG⁴.

11. Krachtens artikel 22 van de Grondwet⁵, artikel 8 van het EVRM en artikel 6, lid 3, van de AVG, moet voor dergelijke verwerkingen duidelijke en nauwkeurige regelgeving gelden, waarvan de toepassing voor de betrokkenen voorzienbaar moet zijn⁶. Met andere woorden, de regelgeving die de gegevensverwerking regelt of waarvan de toepassing een gegevensverwerking met zich meebrengt, moet voldoen aan de vereisten van voorzienbaarheid en nauwkeurigheid, zodat bij lezing ervan, de betrokkenen duidelijk kunnen begrijpen welke verwerkingen met hun gegevens zullen worden verricht en onder welke omstandigheden deze verwerkingen zijn toegestaan.

⁴Artikel 6, lid 1, van de AVG: *“De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan: (...)*

c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust; (...)

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen; (...).”

⁵ In navolging van artikel 22 *Grondwet* moeten de "wezenlijke elementen" van de gegevensverwerking (waaronder het doeleinde, de (categorieën van) gegevens, de betrokkenen, de maximale bewaartermijn, ...) duidelijk kunnen worden afgebakend aan de hand van een 'formele wettelijke norm'. In deze context is een gebeurlijke delegatie aan de uitvoerende macht "niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover deze delegatie voldoende nauwkeurig is omschreven en louter betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgelegd".

⁶ Zie ook overweging 41 van de AVG.

2. Definitie van 'de snelste communicatiemiddelen' (artikel 1 van het ontwerp van koninklijk besluit)

12. Hoofdstuk 1 van het ontwerp van koninklijk besluit voorziet o.m. in een definitie van "de snelste communicatiemiddelen", nu deze passage doorheen het ontwerp van koninklijk besluit als modaliteit geldt voor de verzending/kennisgeving door de procureur des Konings van alle daarin beschreven vorderingen en beslissingen.

13. Artikel 1, 2 van het ontwerp van koninklijk besluit definieert "de snelste communicatiemiddelen" als volgt: *"op elektronische wijze, per e-mail of via een ander beveiligd informaticasysteem. Indien de kennisgeving onmiddellijk moet gebeuren kan dit ook telefonisch, op voorwaarde dat een schriftelijke bevestiging op elektronische wijze zo spoedig mogelijk wordt bezorgd."*

14. Ingevolge bevraging omtrent deze passage, licht de aanvrager o.m. toe wat volgt: *"Het gaat hier telkens om vonnissen of beslissingen die onmiddellijk moeten worden uitgevoerd zodra het vonnis of de beslissing is gewezen of genomen. Om die reden wordt ook telkens gesproken over 'met behulp van de snelste communicatiemiddelen'. De gerechtsbrieven bevatten de inhoud van de beslissing in het vonnis, maar het is onmogelijk om de gerechtsbrief af te wachten voor de uitvoering van het vonnis zelf. De procureur des Konings volgt om die reden op basis van de wet de concrete uitvoering van de vonnissen en zijn beslissingen op door o.a. rechtstreeks contact op te nemen met de directeur van de instelling of de verantwoordelijke voor de vrijwillige behandeling onder voorwaarden met de nodige instructies m.b.t. bv. opname en vervoer zoals bepaald door dit KB. De term 'snelste communicatiemiddelen' is overgenomen uit het huidige KB van 18 juni 1991 (...). Afhankelijk van de situatie en van het arrondissement kan dat gebeuren door gebruik te maken van de bestaande digitale systemen en dus op elektronische wijze (bv. via intern systeem, via mail, etc.) of van andere beschikbare communicatiemiddelen (bv. via telefoon en bevestiging op papier nadien, etc.). (...)*
Met 'een ander beveiligd informaticasysteem' wordt gewezen op de huidige informaticasystemen waarmee sommige parketten werken. De parketten werken momenteel nog op verschillende wijzen en versnipperde systemen en sommige parketten nog grotendeels op papier gebaseerde werking. Er is op dit ogenblik nog geen overkoepelend of uniform informaticasysteem. Om die reden werd deze term gekozen. Er werd benadrukt dat het om een beveiligd informaticasysteem moet gaan. Een voorbeeld van dergelijk systeem is Justinbox/Justoutbox."

15. De Autoriteit begrijpt dat de versnipperde wijze waarop de procureurs des Konings thans hun vorderingen en beslissingen in deze context verzenden/ter kennis brengen -aangezien het hen kennelijk vooralsnog ontbreekt aan een algemeen werkbaar uniform systeem- de concrete en precieze definitie en afbakening van de communicatiemiddelen terzake bemoeilijkt.

16. De Autoriteit merkt evenwel op dat de actuele ruime en vage bewoordingen van het ontwerp van koninklijk besluit een volledig vrije invulling van 'een beveiligd systeem' toelaten waardoor het

niet alleen een beperkte meerwaarde biedt op het vlak voorzienbaarheid maar zeker ook inzake informatiebeveiliging. Gelet op de communicatie van veelal gevoelige (gezondheids)informatie van uitermate kwetsbare betrokkenen, is een gepaste beveiliging van de communicatie echter cruciaal.

17. Voor zover de verwijzing naar een concreet en afdoende beveiligd (informatica)systeem voor uniform gebruik (vooralsnog) niet mogelijk lijkt, kan worden geopteerd voor de verwijzing naar een set aan minimale veiligheidsvereisten en -standaarden in het licht van artikel 32 AVG⁷ en artikel 9 WVG⁸.

18. Zo oordeelde de Autoriteit reeds eerder⁹ dat het gebruik van een 'niet beveiligde e-mail communicatie' niet gepast is voor de uitwisseling van gevoelige informatie is en dat minstens moet worden voorzien in een degelijke versleuteling van de uit te wisselen berichten. Beter wordt nog geopteerd voor een online procedure via https of een beveiligd communicatieprotocol volgens de actuele regels van de kunst (bv. het protocol SFTP met authenticatie ofwel met gebruikersnaam en een sterk wachtwoord met een gepaste lengte¹⁰).

19. In het licht van het voorgaande dringt een herwerking van de definitie van "*de snelste communicatiemiddelen*" in artikel 1 van het ontwerp van koninklijk besluit zich op.

⁷ Artikel 32 AVG maakt o.m. melding van volgende beveiligingsmaatregelen:

- pseudonimisering en versleuteling van persoonsgegevens;
- het vermogen om op permanente basis de vertrouwelijkheid, integriteit, beschikbaarheid en veerkracht van een verwerkingssysteem te garanderen;
- het vermogen om bij een fysiek of technisch incident de beschikbaarheid van en de toegang tot de persoonsgegevens tijdig te herstellen;
- een procedure voor het op gezette tijdstippen testen, beoordelen en evalueren van de doeltreffendheid van de technische en organisatorische maatregelen ter beveiliging van de verwerking.

⁸ Artikel 9 WVG schrijft o.m. voor dat de verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerking van gezondheidsgegevens:

- de categorieën van personen moet aanwijzen die deze gegevens kunnen raadplegen en de hoedanigheid waarin;
- de lijst van de aldus aangewezen personen ter beschikking moet houden van de Autoriteit;
- ervoor moet zorgen dat deze personen gebonden zijn door een vertrouwelijkheidsverplichting.

⁹ Zie advies 106/2022 *concernant un projet d'arrêté du Gouvernement wallon modifiant le Code réglementaire wallon de l'action sociale et de la santé en ce qui concerne la promotion de la santé, en ce compris la prévention, en Région wallonne* (randnrs. 26 e.v.) (zie <https://www.autoriteprotectiondonnees.be/publications/avis-n-106-2022.pdf>); adviezen nr. 08 en 09/2024 van 9 februari 2024 *betreffende een voorstel van (bijzondere) ordonnantie tot instelling van een gewestelijke volksraadpleging* (respectievelijk randnrs. 42 en 9) (zie <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-08-2024.pdf> en <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-09-2024.pdf>) en advies nr. 63/2026 van 27 juni 2024 *betreffende een voorontwerp van wet houdende de oprichting en de organisatie van het TRIO-platform* (zie <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-63-2024.pdf>).

¹⁰ Gelet op de huidige regels van de kunst, ofwel een willekeurig wachtwoord dat bestaat uit letters (a-b ...) met tenminste 17 lettertekens ofwel een willekeurig wachtwoord dat bestaat uit alfanumerieke tekens (a-z, A-Z, 0-9 ...) met ten minste 14 lettertekens.

3. Modaliteiten volgens welke de procureur des Konings de tenuitvoerlegging vervolgt van de met toepassing van deze wet gewezen vonnissen (artikelen 2 tot 6 van het ontwerp van koninklijk besluit)

20. In Hoofdstuk 2 van het ontwerp van koninklijk besluit worden de modaliteiten beschreven volgens dewelke de procureur des Konings de tenuitvoerlegging vervolgt van de door de vrederechter (of jeugdrechter ingeval van minderjarigen) gewezen vonnissen waarbij een beschermingsmaatregel wordt opgelegd. Het geeft daarbij in eerste instantie uitvoering aan artikel 8, §3, laatste lid, van de wet van 26 juni 1990¹¹ en, volgens de bewoordingen van het ontwerp van koninklijk besluit gebeurt de vervolging van de tenuitvoerlegging door de procureur des Konings op eenzelfde wijze in de gevallen waarvan sprake in artikel 9, §3, laatste lid¹²; artikel 14, zevende lid¹³ en artikel 30, §3, vierde lid¹⁴, van dezelfde wet. Dit Hoofdstuk 2 geeft eveneens uitvoering aan artikel 24, §3, laatste lid¹⁵ en artikel 21, laatste lid¹⁶, van dezelfde wet.

21. Wanneer bij het ten uitvoer te leggen vonnis een beschermende observatiemaatregel wordt opgelegd, stipuleert het ontwerp van koninklijk besluit dat de procureur des Konings de directeur van de residentiële instelling in kwestie vordert de betrokkene in bewaring te nemen, zijn vervoer/overbrenging te laten uitvoeren en tot opname over te gaan.

Wanneer een vonnis deze beschermingsmaatregel opheft, bepaalt het ontwerp van koninklijk besluit dat de procureur des Konings voormelde directeur vordert om dit onmiddellijk aan de betrokkene ter kennis te brengen en deze mede te delen dat hij/zij de instelling mag verlaten.

De vordering wordt verzonden met behulp van de snelste communicatiemiddelen.

(artikel 2 van het ontwerp van koninklijk besluit)

22. In de mate dat artikel 8, §3 van de wet van 26 juni 1990 zelf reeds voorziet dat:

¹¹ Artikel 8, §3, laatste lid, van de wet van 26 juni 1990: "*De procureur des Konings vervolgt de tenuitvoerlegging van het vonnis op de door de Koning bepaalde wijze.*"

¹² Artikel 9, §3, laatste lid, van de wet van 26 juni 1990: "*Als de procureur des Konings het in het tweede lid bedoelde verzoekschrift niet binnen de gestelde termijn heeft ingediend of indien de rechter geen beslissing heeft genomen binnen de termijn bedoeld in artikel 8, vervalt de door de procureur des Konings getroffen maatregel.*" (> dus zelfde manier van handelen als bij een actieve beëindiging van de beschermingsmaatregelen door de rechter)

¹³ Artikel 14, zevende lid, van de wet van 26 juni 1990: "*De procureur des Konings vervolgt de tenuitvoerlegging van het vonnis op de door de Koning bepaalde wijze.*" (> dus zelfde manier van handelen in geval van 'herziening' van zijn vonnis door de vrederechter)

¹⁴ Artikel 30, §3, vierde lid, van de wet van 26 juli 1990: "*Betreft het beslissingen gewezen met toepassing van de artikelen 13, 14, 25 en 26, dan lopen de maatregelen ter bescherming van de persoon met een psychiatrische aandoening onmiddellijk ten einde, indien de rechtbank of het hof over het verzoekschrift geen uitspraak heeft gedaan binnen een maand na de indiening, zij het door het gelasten van een onderzoeksmaatregel.*" (> dus zelfde manier van handelen als bij een actieve beëindiging van de beschermingsmaatregelen door de rechter in hoger beroep)

¹⁵ Artikel 24, §3, laatste lid, van de wet van 26 juni 1990: "*De procureur des Konings vervolgt de tenuitvoerlegging van het vonnis op de door de Koning bepaalde wijze.*" (> wanneer de beschermingsmaatregel bestaat uit verpleging in een familiale omgeving of een instelling)

¹⁶ Artikel 21, laatste lid van de wet van 26 juni 1990: "*De procureur des Konings vervolgt de tenuitvoerlegging van het vonnis op de door de Koning bepaalde wijze.*" (> wanneer een minderjarige, na afloop van de beschermende observatiemaatregel wordt toevertrouwd aan een ander persoon dan diegene onder wiens gezag hij staat)

- de directeur van de residentiële instelling, welk door de vrederechter in zijn vonnis wordt aangewezen, daarvan per gerechtsbrief wordt in kennis gesteld en
- deze directeur dienvolgens onmiddellijk alle nodige maatregelen moet nemen voor de uitvoering van dat vonnis,

ziet de Autoriteit thans maar een beperkte meerwaarde in artikel 2 van het ontwerp van koninklijk besluit, temeer daar hierin geenszins wordt gepreciseerd wat voormelde vordering door procureur des Konings concreet (welke (persoons)gegevens?) moet inhouden en de aanvrager aankondigde dat dit gebeurlijk het voorwerp zal uitmaken van de nog uit te vaardigen reparatiewet (zie randnrs. 8 en 9 van onderhavig advies). Bij gebreke aan precisering in de reparatiewet, dient de concrete inhoud van de vordering van de procureur des Konings in het ontwerp van koninklijk besluit te worden beschreven.

23. Wanneer bij het ten uitvoer te leggen vonnis een vrijwillige behandeling onder voorwaarden wordt opgelegd, stipuleert het ontwerp van koninklijk besluit dat de procureur des Konings de verantwoordelijke voor de behandeling vordert over te gaan tot de behandeling van de betrokkene conform het opgestelde behandelingsplan en de door de rechter opgelegde voorwaarden, hetzij residentieel (waarbij de betrokkene vooreerst in bewaring moet worden genomen, diens vervoer/overbrenging naar de residentie moet worden uitgevoerd en tot opname overgegaan), hetzij ambuland.

Wanneer een vonnis deze beschermingsmaatregel opheft, bepaalt het ontwerp van koninklijk besluit dat de procureur des Konings voormelde verantwoordelijke vordert om dit onmiddellijk aan de betrokkene ter kennis te brengen en deze mede te delen dat de behandeling zonder voorwaarden mag worden verder gezet en, in voorkomend geval hij/zij de instelling mag verlaten.

De vordering wordt verzonden met behulp van de snelste communicatiemiddelen.

(artikel 3 van het ontwerp van koninklijk besluit).

24. In de mate dat artikel 8, §3 van de wet van 26 juni 1990 zelf reeds voorziet dat:

- de verantwoordelijke voor de uitvoering van de vrijwillige behandeling onder voorwaarden, van het vonnis terzake per gerechtsbrief in kennis gesteld wordt en
- deze verantwoordelijke dienvolgens onmiddellijk alle nodige maatregelen moet nemen voor de uitvoering van dat vonnis,

ziet de Autoriteit thans maar een beperkte meerwaarde in artikel 3 van het ontwerp van koninklijk besluit, temeer daar hierin geenszins wordt gepreciseerd wat voormelde vordering door procureur des Konings concreet (welke (persoons)gegevens?) moet inhouden en de aanvrager aankondigde dat dit gebeurlijk het voorwerp zal uitmaken van de nog uit te vaardigen reparatiewet (zie randnrs. 8 en 9 van onderhavig advies). Bij gebreke aan precisering in de reparatiewet, dient de concrete inhoud van de vordering van de procureur des Konings in het ontwerp van koninklijk besluit te worden beschreven.

25. Wanneer bij het ten uitvoer te leggen vonnis een verpleging in een familiale omgeving of een instelling wordt opgelegd, stipuleert het ontwerp van koninklijk besluit dat de procureur des Konings de daartoe aangewezen persoon of verantwoordelijke van de daartoe aangewezen instelling vordert de betrokkene in bewaring te nemen en, in voorkomend geval, zijn vervoer/overbrenging naar de familiale omgeving of naar de instelling te laten uitvoeren.

Wanneer een vonnis deze beschermingsmaatregel opheft, bepaalt het ontwerp van koninklijk besluit dat de procureur des Konings voormelde persoon of verantwoordelijke vordert om dit onmiddellijk aan de betrokkene ter kennis te brengen en deze mede te delen dat hij/zij de familiale omgeving of instelling, in voorkomend geval, mag verlaten.

De vordering wordt verzonden met behulp van de snelste communicatiemiddelen.

(artikel 4 van het ontwerp van koninklijk besluit)

26. In de mate dat artikel 24 van de wet van 26 juni 1990 zelf reeds uitdrukkelijk voorziet dat:

- de rechter, bij inwilliging van het verzoek, de opdracht geeft aan de aangewezen persoon of aan de verantwoordelijke van de aangewezen instelling, om de betrokkene te bewaken en te behandelen en welke daarvan in kennis worden gesteld bij gerechtsbrief en
- deze persoon of verantwoordelijke dienvolgens onmiddellijk alle nodige maatregelen moet nemen voor de opnemings van de betrokkene (respectievelijk) in het gezin of de instelling,

ziet de Autoriteit thans maar een beperkte meerwaarde in artikel 4 van het ontwerp van koninklijk besluit, temeer daar hierin geenszins wordt gepreciseerd wat voormelde vordering door procureur des Konings concreet (welke (persoons)gegevens?) moet inhouden en de aanvrager aankondigde dat dit gebeurlijk het voorwerp zal uitmaken van de nog uit te vaardigen reparatiewet (zie randnrs. 8 en 9 van onderhavig advies). Bij gebreke aan precisering in de reparatiewet, dient de concrete inhoud van de vordering van de procureur des Konings in het ontwerp van koninklijk besluit te worden beschreven.

27. Hoofdstuk 2 voorziet voorts nog, in het algemeen, dat:

- de directeur van de instelling of de verantwoordelijke voor de uitvoering van de vrijwillige behandeling of de persoon of verantwoordelijke van een instelling (al naar gelang het geval) aangewezen om de betrokkene te bewaken, datum en uur waarop de beschermingsmaatregel ten uitvoer is gelegd/beëindigd werd, moet medelen aan de door de wet terzake aangeduide toezichthouders (zijnde de magistraten, artsen en deskundigen waarvan sprake in de artikelen 28 en 33 van de wet van 26 juni 1990) (zie artikel 5 van het ontwerp van koninklijk besluit) en
- de procureur des Konings, in voorkomend geval, nagaat of de betrokkene werkelijk werd toevertrouwd aan de door het vonnis daartoe aangewezen persoon (zie artikel 6 van het ontwerp van koninklijk besluit).

De Autoriteit neemt er akte van.

4. Modaliteiten volgens welke de procureur des Konings de tenuitvoerlegging vervolgt van zijn beslissing tot beschermingsmaatregel gewezen met toepassing van artikel 9 van de wet (artikelen 7 tot 10 van het ontwerp van koninklijk besluit

28. In Hoofdstuk 3 van het ontwerp van koninklijk besluit worden de modaliteiten beschreven volgens dewelke de procureur des Konings de tenuitvoerlegging vervolgt van de door hem in spoedeisende gevallen genomen beslissingen tot oplegging van een beschermingsmaatregel. Het geeft daarbij, in het bijzonder, uitvoering aan artikel 9, §2, vierde lid, *in fine* (bij een beslissing tot klinische evaluatie in een instelling)¹⁷ en §3, zevende lid, (bij een beslissing tot observatie of vrijwillige behandeling)¹⁸ van de wet van 26 juni 1990.

29. Wanneer de tenuitvoerlegging betrekking heeft op een beslissing tot klinische evaluatie, stipuleert het ontwerp van koninklijk besluit dat de procureur des Konings de directeur van de daartoe aangewezen instelling vordert de betrokkene in bewaring te nemen, zijn vervoer te laten uitvoeren en tot zijn opname over te gaan met het oog op deze klinische evaluatie die moet resulteren in een omstandig geneeskundig verslag.

De beslissing van de procureur des Konings vermeldt de datum en het uur waarop de maatregel werd bevolen en de datum en het uur waarop de betrokkene van zijn vrijheid werd beroofd met het oog op een correcte bepaling van de duur van de klinische evaluatie (conform artikel 9, §2 van de wet van 26 juni 1990).

De procureur des Konings geeft kennis van zijn beslissing met behulp van de snelste communicatiemiddelen.

(artikel 7 van het ontwerp van koninklijk besluit)

30. De Autoriteit neemt akte van voormelde vordering en beslissing van de procureur des Konings maar adviseert om ook, afgezien van datum en uur, de concrete inhoud (welke (persoons)gegevens?) ervan in het ontwerp van koninklijk besluit te preciseren tenzij ook dit het voorwerp zal uitmaken van de aangekondigde reparatiewet (zie randnrs. 8 en 9 van onderhavig advies).

31. Wanneer de tenuitvoerlegging betrekking heeft op een beslissing waarbij een beschermende observatiemaatregel wordt opgelegd, stipuleert het ontwerp van koninklijk besluit dat de procureur des Konings de directeur van de daartoe aangewezen residentiële instelling vordert de betrokkene in bewaring te nemen, zijn vervoer te laten uitvoeren en tot zijn opname over te gaan.

¹⁷ Artikel 9, §2, vierde lid, *in fine*, van de wet van 26 juni 1990: "De Koning bepaalt de wijze waarop de beslissing van de procureur des Konings wordt uitgevoerd."

¹⁸ Artikel 9, §3, zevende lid, van de wet van 26 juni 1990: "De Koning bepaalt de wijze waarop de beslissing van de procureur des Konings wordt uitgevoerd."

De beslissing van de procureur des Konings vermeldt de datum en het uur waarop de maatregel werd bevolen en de datum en het uur waarop de betrokkene van zijn vrijheid werd beroofd met het oog op een correcte bepaling van de duur van de beschermende observatiemaatregel (conform artikel 9, §3 van de wet van 26 juni 1990).

De procureur des Konings geeft kennis van zijn beslissing met behulp van de snelste communicatiemiddelen.

(artikel 8 van het ontwerp van koninklijk besluit)

32. De Autoriteit neemt akte van voormelde vordering en beslissing van de procureur des Konings maar adviseert ook hier om, afgezien van datum en uur, de concrete inhoud (welke (persoons)gegevens?) ervan in het ontwerp van koninklijk besluit te preciseren tenzij ook dit het voorwerp zal uitmaken van de aangekondigde reparatiewet (zie randnrs. 8 en 9 van onderhavig advies).

33. Wanneer de tenuitvoerlegging betrekking heeft op een beslissing waarbij een vrijwillige behandeling onder voorwaarden wordt voorgesteld, stipuleert het ontwerp van koninklijk besluit dat de procureur des Konings aan deze beslissing voorwaarden kan verbinden (wat ook in artikel 9, §3, eerste lid, van de wet van 26 juni 1990 reeds wordt voorzien) en dat de procureur des Konings, in overleg met de arts die de evaluatie heeft uitgevoerd, een specifieke behandeling kan voorstellen met het oog op uitwerking ervan in het behandelingsplan, waarvan sprake in artikel 4/2, §2, van de wet van 26 juni 1990.

De beslissing van de procureur des Konings vermeldt de datum en het uur waarop de beslissing werd genomen.

De procureur des Konings verzendt een afschrift van zijn beslissing met behulp van de snelste communicatiemiddelen.

(artikel 9 van het ontwerp van koninklijk besluit)

De Autoriteit neemt er akte van.

34. Hoofdstuk 3 van het ontwerp van koninklijk besluit voorziet voorts nog in artikel 10 in een aantal algemene bepalingen met betrekking tot de wijze waarop de procureur des Konings de tenuitvoerlegging van zijn beslissingen vervolgt.

35. Artikel 10, eerste lid, van het ontwerp van koninklijk besluit herhaalt vooreerst wat artikel 9, §3 van de wet van 26 juni 1990 reeds voorziet, meer bepaald dat de procureur des Konings binnen de 24 uur na zijn beslissing het in artikel 5 van de wet van 26 juni 1990 bedoelde verzoekschrift bij de griffie van de rechtbank¹⁹ indient en preciseert daarbij dat wanneer deze termijn van 24 eindigt op

¹⁹ Artikel 10 van het ontwerp van koninklijk besluit stipuleert daarbij ook dat de griffier het verzoekschrift inschrijft in het register van de verzoekschriften en bij het dossier van de rechtspleging voert. Hij bezorgt de procureur des Konings een afschrift van

een zaterdag, zondag of wettelijk feestdag, de vervaldag wordt verschoven naar de eerstvolgende werkdag. De Autoriteit neemt er akte van.

36. Artikel 10, vierde lid en vijfde lid van het ontwerp van koninklijk besluit stipuleren dat de procureur des Konings, respectievelijk, een afschrift van zijn beslissing en zijn verzoekschrift bezorgt aan de personen vermeld in artikel 9, §3, derde lid, van de wet van 26 juni 1990, en een afschrift van zijn beslissing geeft aan de personen vermeldt in artikel 9, §3, vierde lid, van de wet van 26 juni 1990. Het betreft hier een woordelijke herhaling van wat de wet van 26 juni 1990 reeds uitdrukkelijk voorschrijft in artikel 9, §3, derde en vierde lid, waardoor deze passages in het ontwerp van koninklijk besluit beter worden geschrapt, bij gebreke aan enige meerwaarde.

37. Artikel 10, zesde lid van het ontwerp van koninklijk besluit bepaalt, tot slot, dat de procureur des Konings, ingeval hij tot een beschermende observatiemaatregel heeft beslist, de directeur van de betrokken residentiële instelling, op de hoogte brengt van het verzoekschrift, waarvan sprake in artikel 9, §3, tweede lid, van de wet van 26 juni 199, waarbij wordt gepreciseerd dat dit 'onverwijld en met behulp van de snelste communicatiemiddelen' gebeurt.

De Autoriteit neemt er akte van.

5. Toezicht op de residentiële instellingen en psychiatrische diensten *(artikelen 11 en 12 van het ontwerp van koninklijk besluit)*

38. In Hoofdstuk 4 van het ontwerp van koninklijk besluit wordt beschreven op welke wijze het toezicht op de naleving van de wet in de residentiële instellingen en psychiatrische diensten moet worden georganiseerd.

39. Artikel 11 van het ontwerp van koninklijk besluit schrijft voor dat deze instellingen en diensten minstens één keer per jaar worden bezocht door de bevoegde procureur des Konings en vrederechter, zonder voorafgaande publiciteit o.m. omtrent de dag(en) van dit bezoek. Artikel 12 van het ontwerp van koninklijk besluit voegt daaraan toe dat deze magistraten daarbij (persoonlijk) de opgenomen patiënten ontmoeten en, in het bijzonder, de regelmatigheid van hun verblijf nagaan, alsook de naleving van de artikelen 3²⁰ en 32²¹ van de wet van 26 juni 1990. Zij kunnen daarbij inzage nemen van de elementen van het dossier die niet onder het medisch geheim vallen.

het voor gezien getekend verzoekschrift in geval van indiening op papier. Bij elektronische indiening geldt datum en uur van de indiening als bewijs van ontvangst.

²⁰ Artikel 3 van de wet van 26 juni 1990: "Degene die zich vrij en zonder voorwaarden laat opnemen in een residentiële instelling, kan deze te allen tijde verlaten."

²¹ Artikel 32 van de wet van 26 juni 1990:

40. Aangezien het voor de Autoriteit niet onmiddellijk duidelijk was aan welke bepalingen van de wet van 26 juni 1990 deze artikelen 11 en 12 van het ontwerp van koninklijk besluit uitvoering moeten geven, bevroeg ze de aanvrager daarover. Deze licht toe wat volgt: *"De delegatie van artikel 11 en 12 kan gevonden worden in artikel 10, tweede lid van de wet van 26 juni 1990 en in artikel 36, punt 2° m.b.t. de organisatie van het register in samenhang gelezen met artikel 33 van het toezicht op de naleving van de wet bepaalt en daarbij stelt dat de magistraten en artsen die hiertoe de opdracht kregen 'zich de registers, gehouden ter uitvoering van deze wet en alle stukken die zij nodig hebben voor het volbrengen van hun taak doen voorleggen'".*

41. Deze toelichting van de aanvrager omtrent de draagwijdte en nauwkeurigheid van de delegatie aan de Koning overtuigt niet helemaal en wel om volgende redenen.

42. Artikelen 10, tweede lid, en 36, 2°, van de wet van 26 juni 1990 voorzien inderdaad in een delegatie aan de Koning, maar dit niet zozeer m.b.t. de organisatie van het toezicht op en bezoek aan de residentiële instellingen en psychiatrische diensten door voormelde bevoegde magistraten (procureurs des Konings en vrederechters), maar eerder specifiek m.b.t. de wijze waarop het register, waarvan sprake in artikel 10 van de wet van 26 juni 1990, door de directeur van de instelling waar een beschermende observatiemaatregel wordt bevolen, moet worden bijgehouden.²²

43. Artikel 33 van de wet van 26 juni 1990 handelt, daarentegen, wel degelijk over het toezicht op de naleving van de wet in residentiële instellingen waarvan wordt gepreciseerd dat het wordt

"§1. Iedere persoon met een psychiatrische aandoening wordt behandeld met eerbiediging van zijn vrijheid van mening, van zijn godsdienstige en filosofische overtuiging en op zulke wijze dat zijn lichamelijke en geestelijke gezondheid, zijn sociale en gezinscontacten alsmede zijn culturele ontplooiing in de hand worden gewerkt.

§2. Verzoekschriften of klachten uitgaande van de persoon met een psychiatrische aandoening en gericht tot de gerechtelijke of administratieve overheden of brieven aan of van de zieke mogen niet worden ingehouden, geopend of vernietigd.

In elke residentiële instelling kan de persoon met een psychiatrische aandoening het bezoek ontvangen van zijn advocaat, van de door hem gekozen geneesheer en, overeenkomstig het huishoudelijk reglement, van een vertrouwenspersoon of, behoudens geneeskundige contra-indicatie, van iedere andere persoon.

De door de persoon met een psychiatrische aandoening gekozen arts en de advocaat van de persoon met een psychiatrische aandoening kunnen zich het register bedoeld in artikel 10, doen voorleggen.

Zij kunnen van een arts van de dienst alle inlichtingen verkrijgen die nuttig zijn voor de beoordeling van de toestand van de persoon met een psychiatrische aandoening. Bovendien kan de door de persoon met een psychiatrische aandoening gekozen arts, in tegenwoordigheid van een arts van de dienst, het geneeskundig dossier inzien."

²² De Autoriteit brengt ook hier haar eerdere adviezen nr. 151/2023 en nr. 12/2025 in herinnering (zie randnrs. 6 en 7 van onderhavig advies) waarin zij reeds aangaf dat de normatieve omkadering van dit register zoals voorzien in artikel 10 van de wet van 26 juni 1990 met de daarin opgenomen delegatie aan de Koning, op gespannen voet staat met het legaliteitsbeginsel (zie randnrs. 10 en 11 van onderhavig advies). Ze wees o.m. op de nood aan *"de nadere precisering van de doeleinde(n), de verwerkingsverantwoordelijke, de verwekte (categorieën van) persoonsgegevens en de bewaartermijn van de persoonsgegevens opgenomen in het in artikel 10 van de wet van 26 juni 1990 bedoelde register in een formele wettelijke norm, inzonderheid gelet op de belangrijke inmenging die deze registratie uitmaakt in de rechten en vrijheden van de betrokkene, gezien de bijzonder gevoelige persoonsgegevens van een uitermate kwetsbare groep betrokkenen die hierin worden verwerkt, welke daarenboven toegankelijk zijn voor derden. Vooral de totale afwezigheid in de wet van 26 juni 1990 van opgave/afbakening van het (de) met voormeld register beoogde doeleinde(n) is uitermate problematisch daar dit de hoeksteen van elke gegevensverwerking uitmaakt waaraan alle andere essentiële verwerkingselementen (zoals (categorieën van) persoonsgegevens, bewaartermijn, ontvangers, ...) moeten worden getoetst."* De Autoriteit adviseert om ook hieraan te verhelpen via de aangekondigde reparatiewet (zie randnrs. 8 en 9 van onderhavig advies).

uitoefend door de procureur des Konings en de rechter van de plaats waar de instelling in kwestie is gelegen. Er wordt echter in deze context geen delegatie aan de Koning voorzien.

44. In de mate dat (de organisatie van) het toezicht op de naleving van de wet in de residentiële instellingen en psychiatrische diensten door de terzake bevoegde magistraten evident gepaard gaat met de verwerking van persoonsgegevens, herinnert de Autoriteit aan het legaliteitsbeginsel (zie randnrs. 10 en 11 van onderhavig advies) en aan het feit dat in deze context een gebeurlijke delegatie aan de uitvoerende macht niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover deze delegatie voldoende nauwkeurig is omschreven en louter betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgelegd. De Autoriteit rekent erop dat de aangekondigde reparatiewet (zie randnrs. 8 en 9 van onderhavig advies) zal worden aangegrepen om ook aan dit punt te verhelpen en, voor wat de organisatie van voormeld toezicht, te voorzien in een nauwkeurige delegatie aan de Koning.

45. Afgezien van het voorgaande, stelt de Autoriteit nog vast op dat artikel 33, *in fine* van de wet van 26 juni 1990, in het licht van het toezicht op de naleving van deze wet in de residentiële instellingen door de terzake bevoegde magistraten, in hun hoofde, reeds uitdrukkelijk voorziet: "*Zij kunnen zich de registers, gehouden ter uitvoering van deze wet en alle stukken die zij nodig hebben voor het volbrengen van hun taak, doen voorleggen.*"

OM DEZE REDENEN

Herhaalt de Autoriteit nogmaals het belang van het doorvoeren van een algemene herziening van de wet van 26 juni 1990 teneinde deze in zijn geheel in overeenstemming te brengen met de vereisten van artikel 22 van de *Grondwet*, artikel 8 EVRM en artikel 6.3 van de AVG (zie randnrs. 6 e.v.);

Is de Autoriteit van oordeel dat, onder voorbehoud van de terzake aangekondigde reparatiewet (zie randnrs. 8 en 9), volgende aanpassingen zich opdringen:

- herwerking van de definitie van 'de snelste communicatiemiddelen (zie randnr. 19);
- nadere precisering van de concrete inhoud van de vorderingen van de procureur des Konings (in het licht van de tenuitvoerlegging van vonnissen en beslissingen) (zie randnrs. 22, 24, 26, 30 en 32);
- schrapping van de passages die een woordelijke herhaling uitmaken van wat de wet reeds uitdrukkelijk voorschrijft (zie randnr. 36);

- organisatie van het toezicht op de naleving van de wet in residentiële instellingen en psychiatrische diensten voorzien van een nauwkeurige delegatie aan de Koning (zie randnr. 44).

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Alexandra Jaspar, Directeur